

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

Az európai ombudsman határozata az Európai Bizottság ellen benyújtott 185/2005/ELB sz. panasz kivizsgálásának lezárásáról

Határozat

Ügy 185/2005/ELB - **Vizsgálat megindítása** 16/02/2005 - **Ajánlás** 31/03/2008 - **Külön jelentés** 16/02/2005 - **Határozat** 04/12/2008

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 185/2005/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A kisegítő konferenciatolmácsok (ACI) olyan szabadúszó tolmácsok, akiket meghatározott konferenciákra és találkozókra alkalmaznak. Az egyes megbízások időtartama rövid, általában legfeljebb néhány napig tart. 2000-ben az Európai Bizottság és az Európai Parlament felhagyott a 65 évesnél idősebb ACI-k felvételével. A panaszos, aki több mint 35 éve dolgozott ezen intézményeknél ACI-ként, 2004-ben betöltötte a 65. életévét. Azóta már nem kapott állásajánlatokat ezektől az intézményektől. A panaszos két panaszt nyújtott be az ombudsmanhoz, a Bizottsághoz és a Parlamenthez, azzal érvelve, hogy életkora alapján diszkriminatívak vele szemben. A Parlament elleni második ügyben (186/2005/ELB ügy), amelyet 2008. november 19-én zártak le, a Parlament elfogadta az ombudsman ajánlástervezetét, ezért az ombudsman nem állapított meg hivatali visszasságot.

A Bizottság elleni ügyben az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem indokolta megfelelően, hogy miért kezelte eltérően a 65 év feletti ACI-ket. A Bizottság azonban mind a barátságos megoldásra irányuló javaslatot, mind az ombudsman által a probléma megoldása érdekében tett ajánlástervezetet elutasította.

Mivel a jelen ügy fontos elvi kérdést vet fel, az ombudsman most különjelentést nyújtott be a Parlamentnek.

A különjelentésben az ombudsman megjegyzi, hogy már javasolta a Bizottságnak, hogy

változtassa meg a 65 év feletti ACI-k felvételének tilalmára vonatkozó jelenlegi politikáját. Azt is javasolta, hogy a Bizottság kártalanítsa a panaszost.

Az Alapjogi Charta 21. cikke tiltja az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést. Az ombudsman elfogadja, hogy az életkoron alapuló eltérő bánásmód kivételes körülmények között igazolható a „jogos célok” elérése érdekében. A jelen ügyben az ombudsman nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a Bizottság kinyilvánított célja – új tolmácsok felvétele és képzése – „jogszerű cél” lehet. Ugyanakkor kételkedett abban, hogy a 65 év feletti ACI-k felvételének *teljes tilalma* megfelelő és szükséges e cél eléréséhez.

Különjelentésében az ombudsman sürgeti a Parlamentet, hogy támogassa a Bizottságnak tett ajánlását.

A PANASZ HÁTTÉRÉRŐL

1. A panaszos több mint 35 évig dolgozott az európai intézményeknél szabadúszó konferenciatolmácsként (ACI), aki holland, angol, német, olasz és spanyol nyelvről fordított franciára. A szabadúszó tolmácsokat speciális konferenciákra és találkozókra alkalmazzák. Az egyes megbízások időtartama rövid, általában nem több, mint néhány nap.

2. 1999. július 13-án az Európai Parlament Elnöksége meghatározta az ACI-k felvételére vonatkozó szabályokat (a továbbiakban: 1999. évi szabályzat). 1999. július 28-án a Bizottság és a Parlament aláírta az ACI-k munkafeltételeiről és pénzügyi feltételeiről szóló egyezményt (a továbbiakban: 1999. évi egyezmény). Ezt követően a 628/2000/EK tanácsi rendelet (1) előírta az ACI-k „*kisegítő alkalmazottként*” történő felvételét.

3. Ebben az összefüggésben az Európai Bizottság és az Európai Parlament úgy döntött, hogy felhagy a 65 évesnél idősebb ACI-k felvételével. Határozataikat a Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek (a továbbiakban: egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek) (2) 74. cikkére alapozták. Ezt követően egyes ACI-k (3) bírósági eljárást indítottak az Elsőfokú Bíróság előtt a Bizottság és a Parlament ellen (T-153/01. és T-323/01. sz. egyesített ügyek (4) , a T-275/01. sz. ügy (5) és a T-276/01. sz. ügy (6)) , amelyekben az intézmények azon leveleinek megsemmisítését kérték, amelyek szerint 65 évnél idősebb ACI-ket már nem tudnak felvenni.

4. Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy e levelek következtében az intézmények életkoruk miatt megtagadták a felperesek felvételét, és e határozatok nem voltak jogszerűek. A Törvényszék azt is megállapította, hogy az intézmények tévesen vélték úgy, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 74. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó a felperesekre.

5. 2004. augusztus 27-én a Bizottság fellebbezést nyújtott be a Bírósághoz (C-373/2004. P. sz. ügy (7)) az Elsőfokú Bíróság T-153/01. és T-323/01. sz. egyesített ügyekben hozott ítélete

ellen.

A VIZSGÁLAT TÁRGYA

6. A panaszos azt állította, hogy még az Elsőfokú Bíróság ítéletét követően is a Bizottság megtagadta, hogy ACI-ként alkalmazza. Ebben az összefüggésben azt állította, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben az Alapjogi Charta (8) 21. cikkét, valamint a helyes hivatali magatartás európai kódexe (9) 5. cikkének (3) bekezdését, amelyek *többek között* tiltják az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést.

7. A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak véget kellene vetnie a 65. életének betöltése óta őt sújtó hátrányos megkülönböztetésnek. Ezenkívül 14619 euró kártérítést követelt a Bizottságtól (10932 euró a keresetkiesésnek, 3687 euró pedig a Caisse de prévoyance *des interprètes de conférence* -nek felel meg), és az általa elszenvedett erkölcsi kárt 20000 euróra becsülte.

8. Ezenkívül azt állította, hogy a Bizottság nem tartotta be a helyes hivatali magatartás európai kódexének 19. cikkét, amely arra vonatkozik, hogy az intézményeknek tájékoztatást kell nyújtaniuk a jogorvoslati lehetőségekről.

A VIZSGÁLAT

9. A panaszos 2005. január 16-án nyújtotta be panaszát. 2005. június 8-án a Bizottság megküldte véleményét, amelyet észrevételezés céljából továbbított a panaszosnak. 2005. július 13-án a panaszos benyújtotta észrevételeit.

10. 2005. december 13-án az ombudsman további tájékoztatást kért a Bizottságtól. 2006. március 20-án a Bizottság válaszolt a kérésére. 2006. április 2-án és 2006. május 19-én a panaszos benyújtotta észrevételeit.

11. 2006. december 1-jén az ombudsman levelet intézett a Bizottság elnökéhez a panasz barátságos megoldása érdekében. A Bizottság 2007. március 16-án küldte meg válaszát, a panaszos pedig 2007. május 25-én küldte meg észrevételeit.

12. 2008. március 31-én az ombudsman ajánlástervezetet intézett a Bizottsághoz. A Bizottság 2008. június 26-án benyújtotta az ajánlástervezetre vonatkozó részletes véleményét. A panaszos 2008. július 31-én tette meg észrevételeit a Bizottság véleményével kapcsolatban.

AZ OMBUDSMAN ELEMZÉSE ÉS KÖVETKEZTETÉSEI

A. A 65 év feletti ACI-kkel szembeni hátrányos megkülönböztetés általános politikájának és a kapcsolódó állításnak az állítása

13. Az ombudsman úgy véli, hogy a jelen ügy fontos elvi kérdést vet fel. Úgy véli, hogy a Bizottság megsérti az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azáltal, hogy abszolút tilalmat ír elő a 65 év feletti szabadúszó konferenciatolmácsok felvételére. Ez hivatali visszásságnak minősül, amelynek jelentősége indokolja, hogy különjelentést nyújtsanak be a Parlamentnek. Az ombudsman ezen állításra vonatkozó elemzését a Parlamentnek benyújtott különjelentés tartalmazza, amely e határozat mellékletét képezi. Az ombudsman alapokmánya előírja, hogy a jelentésnek az Európai Parlamenthez történő benyújtása jelenti az ombudsman vizsgálatának utolsó lépését.

B. Az ombudsmanhoz benyújtott, a helyes hivatali magatartás európai kódexe 19. cikkének be nem tartására vonatkozó állítás

14. A panaszos kijelentette, hogy az ombudsmannak meg kell vizsgálnia, hogy a Bizottság, amikor úgy döntött, hogy nem veszi fel a felvételét, megfelel-e a helyes hivatali magatartás európai kódexének 19. cikkének, amely a következőket mondja ki:

„Az intézmény azon határozatának, amely hátrányosan érintheti egy magánszemély jogait vagy érdekeit, tartalmaznia kell a határozat megtámadására rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket. Különösen fel kell tüntetnie a jogorvoslatok jellegét, azokat a szervezeteket, amelyek előtt azokat gyakorolni lehet, valamint az azok gyakorlására vonatkozó határidőket.

A határozatok különösen az Európai Közösséget létrehozó szerződés 230., illetve 195. cikkében meghatározott feltételek mellett az ombudsmanhoz benyújtott bírósági eljárások és panaszok lehetőségére vonatkoznak.”

15. 2006. március 10-i véleményében a Bizottság rámutatott, hogy a helyes hivatali magatartás európai kódexe jogilag nem kötelező erejű rá nézve. A Vámkódex 3. cikke azonban kötelező erejű volt, és a következőképpen rendelkezett: „*ha a közösségi jog így rendelkezik, az érdekelt féllel közölt intézkedéseknek egyértelműen jelezniük kell, hogy van lehetőség fellebbezésre, és ismertetniük kell, hogyan kell azt benyújtani.*” A jelen ügyben a Bizottság nem hozott határozatot a panaszossal kapcsolatban. Következésképpen a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a fent említett cikk nem alkalmazandó.

16. Észrevételeiben a panaszos elismerte, hogy nem hoztak határozatot, és emlékeztetett arra, hogy ez az egyik olyan probléma, amellyel a felperesek a bírósági eljárás során szembesültek.

Az ombudsman értékelése

17. Mivel a panaszos elismerte, hogy nem hoztak határozatot, az ombudsman úgy véli, hogy a panasz e vonatkozásával kapcsolatban nem áll fenn hivatali visszásság.

C. Következtetések

Az ombudsman a megkülönböztetés általános politikájának állításáról szóló különjelentésére

hivatkozik. Nem állapít meg hivatali visszasságot a helyes hivatali magatartásról szóló törvénykönyv 19. cikkének állítólagos megsértése miatt.

A panaszost és az Európai Bizottságot tájékoztatják erről a döntésről.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Kelt Strasbourgban, 2008. december 4-én.

(1) Az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről szóló 259/68 rendelet módosításáról szóló, 2000. március 20-i 628/2000/EK tanácsi rendelet (HL 2000. L 76., 1. o.). E rendelet 1. cikkének szövege a következő:

Következésképpen minden konferenciatolmácsot az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek III. címének hatálya alá tartozó kisegítő alkalmazottként kell alkalmazni (...)

Az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 78. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

Az Európai Parlament által alkalmazott konferenciatolmácsokra alkalmazott felvételi és díjazási feltételek a Bizottság által a közösségi intézmények és szervek nevében konferenciatolmácsként alkalmazott kisegítő személyzetre vonatkoznak. ”

(2) Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 74. cikke (az akkor hatályos változatban) a következőképpen rendelkezett: „Az elhalálozás miatti megszűnéstől eltekintve a kisegítő személyzet foglalkoztatása megszűnik: 1. ha a szerződés határozott időre szól: (...) Annak a hónapnak a végén, amelyben az alkalmazott betölti a 65. életévét (...) ”

(3) A panaszos nem vett részt a bírósági eljárásban.

(4) A T-153/01. és T-323/01. sz., *Alvarez Moreno kontra Bizottság* egyesített ügyek (EBHT-KSZ 2004., I-A-161. és II-719. o.)

(5) A T-275/01. sz., *Alvarez Moreno kontra Parlament* ügyben hozott ítélet (EBHT-KSZ 2004., I-A-171. o. és II-765. o.).

(6) A T-276/01. sz., *Garroni kontra Parlament* ügy (EBHT-KSZ 2004., I-A-177. és II-795. o.).

(7) A C-373/04. P. sz., *Bizottság kontra Alvarez Moreno* ügyben hozott ítélet (EBHT 2006., I-1. o.).

(8) Az Alapjogi Charta 21. cikke kimondja, hogy: „ *Tilos bármilyen megkülönböztetés, például nemen, fajon, bőrszínen, etnikai vagy társadalmi származáson, genetikai tulajdonságon, nyelven, valláson vagy meggyőződésen, politikai vagy más véleményen, nemzeti kisebbséghez tartozáson, vagyoni helyzeten, születésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés.* ”

(9) A helyes hivatali magatartás európai kódexe 5. cikkének (3) bekezdése a következőket mondja ki: „ *A tisztviselőnek el kell kerülnie különösen a nyilvánosság tagjai között állampolgárság, nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai jellemzők, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő indokolatlan megkülönböztetést.* ”